

MATTIAS NILSSON – En pianist som berör

Jag och min hustru Margareta har ett långt liv i jazzens tecken bakom oss. Vi har spiset många av de största, vi har samlat deras plattor. Några har vi haft nöjet att spisa live andra enbart på platta eller film. Ett fåtal tillhör våra favoriter och några av dem har vi fått nöjet att träffa in person. Exempel på dessa är Charlie Norman, Lars Sjösten, Gunnar Bergsten.

Det är ett sant nöje att lägga till unge pianisten **Mattias Nilsson**, som vi hade det stora nöjet att få spisa och träffa på gemytliga krogen **Tuna Krog** sommaren 2010, där han spelade tillsammans med basisten **Lasse Lundström**. Under några minnesvärda och oförglömliga kvällar kunde vi sitta och njuta av avspänt och så njutbart piano- & basspel över en kall öl.

För några veckor sedan fick vi ett e-mail från Mattias där han skickade några smakprov på sitt pianospel. Han spelade då ett antal psalmer samt svensk folkmusik. Sedan dess spelar vi dessa två smakprov som frukostmusik varje morgon och vi kan garantera att en bättre start på dagen kan man sällan få.

I vårt tack-mail passade vi på att fråga Mattias vilka plattor han spelat in och fick till vår stora förvåning veta att han hittills inte hade spelat in någon skiva, men att det givetvis fanns i hans planer. Vi tyckte då att en intervju kunde vara på sin plats och den kommer här åtföljd av ett antal foton samt tips var på webben man kan lyssna på Mattias idag. Plattorna kommer, det är vi övertygade om.

**INTERVJU MED MATTIAS NILSSON för
LÄST & HÖRT I HÄNGMATTAN
av Iwan & Margareta Morelius**

**HM: HÄNGMATTANS redaktörer
MN: Mattias Nilsson**

HM: Du är född 1980 och får väl räknas som en ung pianist, men med lång erfarenhet. Du föddes i Karlskrona men har växt upp i lilla skånska orten Bjärred. Kan Du berätta lite om Din barndom och hur pianot kom in i ditt liv.

MN: Familjen med mamma Maj-Lis och pappa Jan-Åke flyttade till Bjärred 1983, då även min lillasyster Amanda föddes. Idag kan jag inte tänka mig en bättre barndom och uppväxt än just Bjärred. En liten växande ort som jag gärna återvänder till.

Musiken kom smygandes in i mitt liv mer eller mindre omedvetet eftersom min pappa Jan-Åke Nilsson är klassisk pianist men även en gehörsmusiker (med absolut gehör). Som liten satt jag i hans knä och ”spelade”, eller rättare sagt bankade på tangenterna för att sedan fascineras av dessa ”(o)-ljud” som instrumentet frambringade. Så det var på den vägen jag introducerades in i musiken och pianots underbara värld. När jag sen lärde mig att gå så föll det sig naturligt att klättra upp på pianopallen och på egen hand utforska pianots möjligheter och på den vägen är det än idag. Skillnaden idag är att jag inte behöver klättra upp på pallan.

HM: Var dina föräldrar jazzintresserade?

MN: Mest pappa, men jag tror även mamma har lärt sig att tycka om jazz mer och mer. Hon tycker om när det svänger; och vem gör inte det.

HM: Hade du tidigt några speciella favoriter eller någon särskild typ av jazz? Tradjazz, New Orleans, Be-Bop, Swing???

MN: Utan att veta varför så berördes jag tidigt av den typ av jazz som är utåtriktad, melodisk och som helt enkelt bara svänger. Jag tror vi skulle kunna kalla det Be-Bop och Swing. Den stilen gick rätt in i den lilla sjuåringens kropp.

Kanadensaren Oscar Peterson var och är fortfarande en oerhörd inspiration för mig. Det är någonting i hans spel som är så "direkt" på något sätt. Jag blir alltid glad!

Elvis Presley är en annan inspiration fast i en helt annan genre och Jussi Björling såklart.

Jag ser bra musik som bra musik oavsett genre. Berörs jag av det, räcker det för mig.

HM: Sedan vi träffade dig har vi hört och läst om "*Stompin' at the Savoy – Live Jazz with Mattias Nilsson and guests*", på Savoy i Malmö. Berätta lite om det.

MN: Det var ett första försök från min sida att väcka liv i ett ganska dött jazz-Malmö. Hösten 2006 började jag att spela på trio med René Sandoval och Roger Berg på Café Rasoir på hotell Savoy varje vecka. Vi spelade jazz med rötterna i traditionen med fokus på sväng och spelglädje. Totalt blev det 53 konserter fram till sommaren 2008. Det var riktigt roligt och det fanns ett akustiskt piano där vilket gjorde att det hela kändes på riktigt.

På tal om "på riktigt" och akustiska klaviaturinstrument är det för mig helt obegripligt varför man idag sällan hittar riktiga instrument på fler ställen som erbjuder live jazz. Idag kan du i princip hitta ett akustiskt piano gratis på en annonssida på internet. Det enda du behöver göra är att åka och hämta pianot och eventuellt stämma det. Sen är det klart! Mycket billigare än ett plastigt elpiano.

När jag var i Paris fanns det pianon eller flyglar på alla restauranger som hade levande jazz. Men det är klart, där har man även insett värdet i "äkta vara" och känslan för helheten på ett helt annat sätt än i Sverige.

HM: Berätta också lite om "Classic Jazz" med vokalisten Elin Wrede.

MN: Elin och jag träffades på Bollnäs folkhögskola i Hälsingland 2001 och när hon sedan flyttade till Malmö återupptog vi kontakten. 2006 ställde vi upp i tävlingen "Svensk klassisk Jazz" och tog hem segern till Skåne för första gången, med både juryns och publikens röster.

HM: Du har vunnit en hel del fina priser. Var det tillsammans med din trio?

MN: Det har varit mer utmärkelser eller stipendier som jag har tilldelats för sådant jag har gjort på egen hand.

HM: Berätta lite om ditt jazzprojekt kallat "*The Way WE Play - jazz club*".

Jag startade "The Way WE Play" parallellt med gigen "Stompin' at the Savoy" hösten 2007. Det var en jazzklubb med följande upplägg: konsert med ett huskomp och eventuellt inbjuden gäst, sedan jamsession och sist nattklubb med musik som soul, funk, jazz och brasilianskt.

Jag ville förena kreativa människor över alla åldrar och gränser, genom att skapa en mötesplats för *live jazz* genom konsert och jam session där olika musiker möts och spelar tillsammans. Det blev verkligen "the place" i Malmö och åldern varierade från 18 till 75 år och alla trivdes. Det handlade om kärlek till musiken, gemenskap och om att träffa trevliga människor. Det var verkligen unikt. Förutom att medverka på scen gjorde jag även allt runt omkring som PR, bokningar osv.

HM: Hösten 2009 spelade du tillsammans med basisten **Lasse Lundström** (som vi träffade på ön Ven i somras), danska tenoristen **Jesper Thilo** och den legendariske storbands-trummisen **Butch Miles** på Malmö konserthus och gjorde stor succé i. Berätta!

MN: Det började (som det nästan alltid gör) med ett telefonsamtal: Hej, Butch Miles kommer till Malmö och vi undrar om du skulle kunna tänka dig att spela en "small-group"-avdelning med honom, Jesper Thilo och Lasse Lundström?

Vad svarar man?! Det vore jätteroligt. Dags att börja öva, eller i alla fall kolla in ett hundratal eventuella standards som skulle kunna tänkas dyka upp. Konserten gick i alla fall fint och var en enorm kick för mig.

HM: I januari i år återvände du till Chile, där din musik blev mycket uppskattad. Du berättade också att du spelade när vår statsminister **Fredrik Reinfeldt** gjorde statsbesök helt nyligen i maj månad i år. Hur kändes det?

MN: Det kändes fantastisk att som jazzmusiker från Sverige bli inbjuden av den Svenska Ambassaden i Santiago. Jag blev mycket varmt mottagen av Ambassaden och kommer i fortsättning att försöka göra en Chile-turné varje år i januari (då det är sommar där). På mina utlandsturnéer har jag med mig svensk musik som jag spelar tillsammans med musiker bosatta i det land jag åker till. Eventuellt blir det en skiva med svensk musik på nästa turné i Chile. Jag gillade verkligen den fusion som uppstod när vi spelade den svenska musiken jag hade med mig. Musikerna där tillförde en annan ljusare och lättare dimension till det i många fall melankoliska Skandinaviska vemodet.

Det var även skönt att slippa allt pappersarbete för att söka pengar från byråkratiska instanser. Så bättre kunde det faktiskt inte bli tycker jag. Jag var även i den norra delen av landet i staden Copiapó och spelade i stadshuset.

Här spelar Mattias Nilsson tillsammans med basisten Lasse Lundström och saxofonisten Mattias Carlson på Tuna Krog när vi bodde två veckor på underbart vackra ön Ven (Hven) sommaren 2010.

Underbar miljö, underbar krog och lika underbar jazz spelade denna trevliga trio under ett antal kvällar. (Foto: Iwan Morelius)

HM: Hur kommer det sig att du inte har spelat in några skivor? Jag tror det är många som skulle vilja ha en Mattias Nilsson skiva i sin skivsamling.

MN: Det är faktiskt ganska enkelt. Med det hektiska schemat som entreprenör kombinerat med heltidsfrilans har det helt enkelt inte funnits tid. Sen har jag inte heller vetat vad jag skulle spela och vilken sättning. Jag älskar t.ex. att spela solopiano. Att göra en platta bara för att ha något att sälja känns inte så angeläget för min del. Det ska vara ärlig musik från hjärtat som jag verkligen känner för, så därför har det tagit lite tid. Men det är på gång. Allt har sin tid.

Var kan den jazztörstande då hitta Mattias Nilsson? Jo på följande websiter:

Jag har några inbokade konserter med Mattias Nilsson Trio (med Lasse Lundström & Pelle "Trazan" Jonasson) samt några solokonserter. Det bästa är att kolla min kalender på www.mattiasnilsson.com/calender eller varför inte skicka ett e-mail till mig på mattiasnilsson.com@gmail.com så skickar jag ut ett nyhetsbrev när något roligt händer. Jag blir alltid glad av e-mail från främlingar (eller vänner som du ännu inte känner, som det ju heter). Hoppas vi ses!

Hemsida: www.mattiasnilsson.com

Youtube: www.youtube.com/user/TheWayWePlay4u

Facebook: www.facebook.com/mattiasnilsson.jazzpianist